

pri nekaterih temah potrebno dokazovanje, pri drugih pa ne /.../.«
(*Inst.* 3.5.2–3, prevod Matjaž Babič)

Ena izmed temeljnih nalog šole je izobraževanje, ki temelji na osvajanju oz. sooblikovanju znanja. Kljub osredinjenosti pedagoškega procesa na učenca in poudarjanju individualizacije pouka – dveh temeljnih izhodiščih sodobnega izobraževanja – naj bi bilo posameznikovo znanje kot eden od ciljev pouka čim objektivnejše, tj. neodvisno od konkretnih udeležencev pri pouku. Kaj to pomeni v kontekstu retorike? Vrnimo se k primeru nepravilnih glagolov v angleščini. Če naj bi bili dokazi (*logos*) neodvisni od konkretne retorične situacije, to pomeni, da naj bi bila tudi učna vsebina o obliki, klasificiranju in rabi nepravilnih glagolov neodvisna od konkretne šole, učitelja in učencev. Primer dobro argumentirane izjave učitelja je npr. izjava⁴⁸:

(3) »Glagol 'to go' boste v slovnicaх našli opredeljen kot nepravilni glagol, ker pretekle oblike in preteklega deležnika ne tvori po običajnem pravilu, to je s končnico '-ed'.«

V izjavi (3) je trditev, da je glagol »to go« nepravilen, utemeljena z običajnim pravilom (oz. z odstopanjem od pravila), ki velja za večino glagolov (za »pravilne« glagole) in je tudi eksplicitno navedeno. Naveden je bistveni del strokovno-znanstvenih razlag, ki so objavljene v različnih slovnicaх angleškega jezika. V razširjeni obliki bi uporabljeni argumentativni postopek lahko zapisali takole:

(3') Običajno pravilo tvorbe pretekle oblike in preteklega deležnika v angleščini (ki ga lahko najdete navedenega v slovnicaх angleškega jezika) je dodajanje končnice »-ed« na glagolsko osnovo. Glagoli, ki ne sledijo temu pravilu, so (v slovnicaх angleškega jezika) opredeljeni kot nepravilni glagoli.

Glagol »to go« pri tvorbi pretekle oblike in preteklega deležnika ne sledi običajnemu pravilu.

> Glagol »to go« je nepravilen.

Če natančneje beremo oba primera, lahko v njiju prepoznamo tudi element, ki argumentacijo v izjavi dopolnjuje z elementom verodostojnosti

48 Ta in vsi ostali primeri, ki ponazarjajo retorično perspektivo, so izmišljeni, in sicer so oblikovani tako, da kar najboljše ponazarjajo izbrane retorične elemente.